

GENERELLE BEMÆRKNINGER TIL DATAGRUNDLAGET

Statistik og figurer i Energitilsynets fjernvarmestatistik er udarbejdet på baggrund af det tilgængelige datagrundlag. Selvom data er analyseret og valideret, skal statistikker og figurer læses og fortolkes under hensyn til særlige forhold i sektoren og i data, der beskrives nedenfor.

De varmepriser, der fremgår af statistikkerne, er baseret på fjernvarmeforsyningernes prisanmeldelser. Fjernvarmeforsyningerne er omfattet af varmforsyningsloven. Varmeforsyningslovens bestemmelser indebærer, at fjernvarmeselskaberne er underlagt princippet om nødvendige omkostninger, hvor varmepriserne over tid ikke må medføre indtægter, der overstiger fjernvarmens nødvendige omkostninger. I de nødvendige omkostninger i et bestemt år, kan der indgå store omkostningsposter, der ikke afspejler den mere langsigtede udvikling i virksomhedens omkostninger. Disse omkostninger kan medføre kortsigtede prisudsving. Derfor skal fjernvarmeforsyningernes priser fortolkes under hensyn til, at priserne kan variere betydeligt fra år til år, og at lave eller høje priser i et bestemt år derfor ikke altid afspejler en given forsynings generelle prisniveau. Nogle af årsagerne til større midlertidige prisudsving er beskrevet nærmere i fakta-arket: [Fakta om Fjernvarmepriser og prisændringer](#).

ANVENDELSE AF STANDARDBOLIGER

Priserne, der fremgår af fjernvarmestatistikken, er prisen for at opvarme en ”standardbolig” på 130 kvm., med et årligt varmeforbrug på 18,1 MWh. Der tages udgangspunkt i en standardbolig, for at priserne er sammenlignelige på tværs af selskaberne. Derfor skal selskaberne netop indberette priser for en standardbolig med netop disse forhold. Fjernvarmeforsyningerne indberetter også priser for en ”standardlejlighed” på 75 kvm. med et årligt varmeforbrug på 15 MWh, såfremt denne type aftagergruppe forefindes i deres kundegrundlag. Derfor er der nogle forsyninger, der ikke indberetter priser for standardlejligheder. Alle selskaber, der indgår i Energitilsynets prisstatistik, anmelder derimod priser for en standardbolig på 130 kvm., og derfor tages der udgangspunkt i denne standardbolig. Fjernvarmestatistikken skal læses under hensyn til, at rangordningen af priser i fjernvarmestatistikken kan være en smule forskellig fra rangordningen af priser for en bolig på 75 kvm. Der er efter Sekretariatet for Energitilsynets vurdering tale om små forskelle.

FORSYNINGERNES LEVEREDE MÆNGDE

Fjernvarmeforsyningernes leverede mængde fjernvarme i fjernvarmestatistikken er baseret på forsyningernes budgetterede årssalg af varme i MWh. Det budgetterede årssalg modsvarer i sagens natur ikke altid det faktiske salg af varme. Det budgetterede årssalg anvendes også i figurerne i vægtningen af fjernvarmeselskabernes priser til beregning af vægtede gennemsnitspriser.

OPDELING VED PRIMÆRT BRÆNDSSEL

Der anvendes i flere figurer en variabel kaldet ”primært brændsel”, som inddeler selskaberne efter hvilket brændsel, forsyningernes leverede varme i størst grad er blevet produceret på. Såfremt en fjernvarmeforsyning udelukkende køber varme fra eksterne leverandører og således ikke selv står for varmeproduktionen, er primært brændsel den brændselstype, der primært anvendes af det værk/de værker, hvor varmen er produceret. En fjernvarmeforsynings primære brændselkilde kan principielt set udgøre mindre end 50 pct. af en given forsynings brændselsforbrug, hvis forsyningen anvender mange forskellige typer brændsler. Variablen skal derfor fortolkes i lyset af, at to forsyninger med det samme primære brændsel kan anvende dette brændsel i meget forskellig grad.

OPDELING PÅ STØRRELSE

I statistikkerne anvendes en inddeling af fjernvarmeforsyninger efter størrelse: ”Store”, ”Mellemstore”, og ”Små”. Denne inddeling er foretaget på baggrund af fjernvarmeselskabernes budgetterede årssalg, og skelner mellem forsyninger med et årssalg efter bestemte tærskler: Store (over 100.000 MWh), Mellemstore (mellem 20.000 og 100.000 MWh) og Små (under 20.000 MWh). Disse tærskler er forholdsvist arbitrært valgt, da der ikke er officielle definitioner af et ”stort”, ”mellemstort” eller ”lille” fjernvarmeselskab. Inddelingen af fjernvarmeforsyninger skelner desuden ikke imellem, hvorvidt selskaberne selv producerer den varme, de sælger, eller om den købes eksternt. Hvis varmen købes eksternt, kan man forestille sig, at små distributionselskaber, der køber varme fra store værker, omkostningsmæssigt kan få glæde af produktionsværkets stordriftsfordele. Det betyder, at to ”små” fjernvarmeforsyninger ikke altid er sammenlignelige, hvis den ene forsyning køber varmen fra en stor varmeproducent, og den anden varetager produktion og distribution internt.